

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

4. maj 2014

NEDELJA	3. VELIKONOČNA
04.05.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Jožeta, Antona in Ano Veber</i> <i>ob 10h za +Martina Golavšek in Ožbelakove</i>
Ponedeljek	Gotard
05.05.	<i>ob 19h za +Rudija Gerčer</i>
Torek	Dominik Savio
06.05.	<i>ob 19h za rajne Videnškove</i>
Sreda	Gizela
07.05.	<i>ob 9h za +Gustija Brežnik (somaševanje dek. duhovnikov)</i> <i>ob 19h za +Jožeta Podbornik, obl.</i>
Četrtek	Bonifacij IV.
08.05.	<i>ob 8h na Pernovem za +Janija Podmilšak in Elfrido Herto</i> <i>ob 19h za +Adama in Evo Žgank</i>
Petek	Izaija
09.05.	<i>ob 19h za +Marico in Martina Volf</i>
Sobota	Damijan de Veuster
10.05.	<i>ob 19h za +Franca Novak z Gorice, obl.</i>
NEDELJA	4. VELIKONOČNA – nedelja Dobrega Pastirja
11.05.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Slavka Reher</i> <i>ob 10h za +Martina Rotar</i>

* Razgovor za starše letošnjih prvoobhajancev bo v petek (9. 5.) pred šmarnicami, ob 18. uri.

OB EVANGELIJU 3. VELIKONOČNE NEDELJE

In glej, dva izmed njih
pa sta prav tisti dan šla
v kraj, ki se imenuje
Emavs in je šestdeset
tečajev oddaljen od
Jeruzalema.
Med seboj sta govorila
o vsem tem, kar se je
bilo zgodilo.
Medtem ko sta
se pogovarjala in
se vpraševala, se je
približal sam Jezus
in šel z njima, njune oči
pa so bile zadržane,
da ga nista spoznala.

(Lk 24,13–16)

Lk 24,13–35

NA NAŠI POTI NISMO SAMI

Evangelist Luka nam pripoveduje bržkone najlepšo vstajenjsko pripoved, kar jih je: srečanje Jezusa z emavškima učencema. Jezus je nespoznani popotnik, ki gre z obema učencema, ki zapuščata mesto Jeruzalem. Kajti upanje, ki sta ga gojila, se ni izpolnilo. Jezus, o katerem sta mislila, da je bil veliki prerok, je bil križan. Toda ker sta drug z drugim še govorila o svojem razočaranju, se lahko začne Vstali z njima pogovarjati in jima njuno izkušnjo razlagati drugače. Vstajenje pomeni tudi tukaj novo razlago Jezusovega življenja, pa tudi novo razlago naše lastne življenjske poti. Na naši poti se nam pogosto godi ravno tako kakor emavškima učencema. Postanemo razočarani. Iluzije, ki smo si jih ustvarili o življenju, se zrušijo. Tudi mi včasih verujemo, da smo »mogočni v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom« (Lk 24,19). In potem je naša samopodoba križana. Vse nam je vzeto iz rok. Stojimo pred črepinjami svojega življenja. Potem bi najraje od tega pred samim seboj zbežali. Toda na naši poti nismo sami. Dokler govorimo drug z drugim, bo Jezus, Vstali, šel z nami in nam odpiral smisel naše življenjske poti. Beseda »Mar ni bilo potrebno, da je Kristus to pretrpel in šel v svojo slavo« (Lk 24,26) je ključ do razumevanja Jezusove, pa tudi naše lastne usode. Bila je Božja volja; ne moremo več povpraševati, če je moral Mesija trpeti, da bi došel v svojo slavo. Pa tudi naša pot je, da skozi mnoge stiske dospemo do resničnega življenja, v slavo, ki nam jo je Bog pripravil, na način, ki si ga je Bog za nas zamislil. Dobro je, da smo postali razočarani, da so uničene podobe, ki smo si jih napravili o nas samih. Samo tako dospemo v Božjo slavo. Samo tako lahko postanemo podoba, ki si jo je o nas naredil Bog

Po: A. Grünu